

clesie sunt sustentamē: ut et p̄ illos acq̄rent
multi qui digni erūt in iudicio remunerati
one vite eternae.

Et per illos. s. apostolos. **Vixi iniquis**
omnibus in generali nolite inique age:
re sed cito currite ad medicuz et de inque
tibus contra precepta mea dixi nolite ex
altare cornu vestrum per superbiā di
cendo vos esse iustos et inculpabiliter viue
re aut per elationem peccata vestra defendē
do aut peccatum proprium per alios excusa
do ut per dyabolum vel persuasores vel p
necessitatem.

Nolite extollere in altum superbie cor
nu vestrum contra deum ut dicatis vos
culpa creatoris ēē peccatores qui tales vos
creauit. et quid sit in altum extollere cornu
exponens ait. nolite aduersus deum lo
qui iniquitatem.

Nolite dico boc facere. Quia nec ab
orientē nec ab occidente nec a dser
tis montib⁹ nec ab aliqua mundi par
te potest quis effugere iudicium dei qui v
biq; totus constat esse presens quoniam
deus iudex est et iustus.

Hunc. s. superbū humiliat hic et in
alia vita et hunc. scilicet humilem exaltat
multiplicando eum in virtutibus et tandem
in gloria coronando quia calix. i. dispensa
tio diuini iudicii in qua propinatur vnicū
q; pro merito suo sicut propinatur de calis
et calix dico vniū merū quo propinatur
vinum merum. id est gloria eterna plen
mixto. id est pena qua potantur mali. vix
q; occurrit in diuino iudicio.

Et inclinabit predicium calicem ex hoc
in hoc quia per illum calicem et bonis bo
na et malis mala propinat verum tam
fundus calicis in quo sunt feces nō
est evacuatus quia semper remanet i dō
virtus ad puniendum peccatores. et quia
semper perpetuo puniuntur. unde sequitur
vibent omnes peccatores terre. s. illā
penam in eternum.

Vox xp̄i est in membris suis. Ego au
tem in membris meis gaudebo quādiū
seculum erit et cantabo deo illorum qui

penitentiam agentes q̄tib⁹ via supplāt̄

Psalmus. LXXV. in quo co
mendatur deus ex multis bo
nis que consert̄

Vox ecclesie olim ante q̄z il
luminaret crux munduan
teqm̄ videretur dominus in
terra.

Dicitur erat in illis

dea deus cui legem deberat at
q; prophetas nō sic erat in alijs
terris ubi non vigebat verū dei cult⁹. nec
scientia legis et prophetarum et in israel
magnum nomen eius quoniam solus
ille populus vnum verum deu; adorabat

Factus est in pacelocus eius. id est
in animo humili et quieto qui aduers⁹ mā
data domini contraria voluntate non liu
gat qui lequitur iussa dominan⁹ et ad om
ne preceptum divinum suū flectit arbitriū
et habitatio eius in sion. i. in anima q
deum sincera mente speculatur.

Ibi. s. vbi dominus pacis habitare digna
pereunt omnia inimica pacis. unde cōfri
git hic p̄ parte et in futuro iotaliter po
tentias qb⁹ dyabol⁹ fidèles ipugnat. con
fregit quidem arcum dolosans berenco
rū scutū incredulo: um iudeoz gladium
tyranno: bellū vicior. vbi enī auctor pa
cis venit omnia ista fugiunt.

Tu qui p̄fregisti potēnas es. **I**lluminās
fidèles tuos cognōne lumi boni a mōti
b⁹ eternis. i. q̄ apłos tuos q̄ mōtes cōiti
cunf. q̄a ēina et in cōmutabili sublimitate p
sistū mirabiliter q̄ p̄dicationē suā exēplis
roborabāt miraculis et p̄firmabāt turbāi
sūt oēs iſip̄tēs corde. s. p̄barisi et scđi
sapiētes audīentes noua p̄cepta ānūciari et
recedētes a vō lumī tenebrosa mudi delib
ria sūt secuti. **Q**uid aut̄ bis iſip̄tēb⁹ cor
de p̄rigeris iſiūgi dices. **V**ornuerūt som
nū suū moris et nihil inuenierūt oēs
viri dīvitiaz cuius mōis sūt q̄ pecunia: cat
pnua mēre debūti i manib⁹ suis sūt ipo
testate sua sicut euigilās a somno nibilius
nit qđ se babere putabat.

Inexcusabiles pp̄ha ostendit illos incre
bus dices Elb increpatione tua deus
iacob cū increpar seos p te et predicatori
restibus dormitauerunt sancta monita
tua negligenter audiētes et ideo merito cul
pables reddunt isti autē sunt qui ascēde
rūt equos i qui in supbia crescētes quasi
equis currentib mundi istius illecebras p
vagantur.

Tu deus qui h̄ fecisti terribilis es futu
rus imp̄is in iudicio q̄n̄ in gloria maiesta
tis tue veniens supbos igni eterno addire
ris et bimilib corde perpetuā cōtuleris
dignitate et quis resistet tibi nullū vni
qz extinc apparebit ira tua q̄a nibil vite
rius p patientia dissimilabis

Decelio i de sumitate potentie descendit
iudicium tāqz fortissima certaqz manu ia
culū designauit terra i terreni homines qui
diuine sentētie auctoritate dānādi sunt tre
ment cū audierint ite in igne eternum et
quiescent cū in perpetua dānatione reci
pientur sed quies ista sinereq̄ est quia q̄e
scēta malis operibus sed in supplicio nō q̄
escunt q̄ipz q̄a etīna flama cruciandi sūt.

Quando erit hoc Cum exurgeret in iu
dicio deus iuncterat i terreni boies pto
restrement exurget autem deus ad iudicā
dū non ad solam dānationē malorū sed ut
saluos faciat oēs mansuetos et que
tosterie quiē terre sunt q̄ nullū viciū mū
di bū inflamata volūtate rapiunt sed eq̄li
se moderatione tractātes pacē mētis pban
tur baberet tranquillam.

Propheta locutus de votis deo reddēdis
aut Cogitatio hominis cōfitebitur ti
bi quādo peccata p̄terita humilitatis satis
factiōe damnauerit et reliquie cogitati
onis i recordationis pto post effusas la
crimas ad assiduā cordis contritionē pre
teritorū criminū diem festum agēt tibi
gratias agendo q̄nā sentit se bō a peccatis
liberum.

Vouete q̄d q̄sq; poterit et reddite domi
no deo v̄ro q̄a displicet deo infidelis p̄mis
sio nō dicit q̄ vota reddam sed intelligit ve
qd p̄misserim reddam q̄b̄is autē loquē

subiungit omnes qui in circūtu affer
tis munera non quidem hereticis nō pa
ganis sed eis qui altari eius munera redd
re catolica institutōne festinant in circūtu
res agitur cum munera fidelium sacrissi
mis altaribus offeruntur

Molite negligere reddere vota vestra q̄nā
vouistis domino Teribili teribili dico
non solum parvis sed principibus et re
gibus quorum aufert spiritum quā
do vult nullus enim eorum ultra velle dei vi
nere potest.

Salmus. LXXVI. in quo mo
net desideria et illecebras seculicā
care et nihil sibi proponere nisi deū
in quo sunt omnia.

Vox ecclesie.

Oce mea ad do

Minimum clamaui intētione de
uonoris nibil aliud qz ipsum ex
petui sed eum solum sup omnia desideravi
voce mea ad dominum et non frustra
q̄a intendit mihi benignē me respexit

Maxime In die tribulatiōis mee de
um exquisiu. solū manibus meis nō
solū credendo et orādo sed opib̄ bonis no
cte i in p̄m̄ vita q̄zvis lucēb̄e videatur
ptoz̄i obscuritate fusca est. coram eo et
nō sū decept⁹ i defraudat⁹ a spe quā i eū
piecerā p̄secut⁹ enī sū effectū orōnis mee.

Renuit cōsolari aīa mea. in istis rebus
mūdanis et caducis. s̄ memor fui dei. i
q̄ est sūma suavitatis. et in ei⁹ memoria dele
ctat⁹ sū. et exercitat⁹ sū. nō rēdo magis
dīne tue potentie et sapientie. et cū in contē
platione mea tractarē quali potentia omnia
stineas. q̄li sapia oīa disponas. et īa mīta mī
rabili ordinatione dispelas d̄fecit spūs me⁹
q̄a incōp̄bēsibilis es. **A**nticipauerunt
vigilias ocl̄i mei. aīatos surgēs ad p̄tē
plādī. et in ip̄a mea p̄eplātōe turbat⁹ sū.
recordatiōe peccātū. q̄a būanū gen⁹ in dī
cion p̄cipitū ruere videbā. et tacui q̄nā i
p̄fūda nocte nī habui solatiū būam colloq̄i.